

подальшого дослідження питання які саме форми та практики стратегічного форсайту, що застосовується успішними МНК, можуть бути запозиченими для менших за розмірами компаній міжнародного бізнесу, наскільки вони враховують саме особливості міжнародного ділового середовища, а також якої адаптації вони потребують для ширшого розповсюдження в міжнародному бізнесі.

Перелік використаних джерел:

1. Данько Т. В. Еволюція наукових засад міжнародного бізнесу / Т. В. Данько // Проблеми економіки. – 2019. – No. 3 (41). – С. 109–115.
2. Rohrbeck R. Benchmarking report: strategic foresight in multinational companies / R. Rohrbeck, S. Mahdjour, S. Knab, T. Frese. – Rochester, NY: Social Science Research Network, 2009. - 38 p.
3. Rohrbeck R. Corporate foresight: an emerging field with a rich tradition / R. Rohrbeck, C. Battistella, E. Huizingh // Technological Forecasting and Social Change. – 2015. – Vol. 101. – P. 1–9.
4. Corporate foresight [Електронний ресурс] // Wikipedia [сайт]. - Режим доступу: https://en.wikipedia.org/wiki/Corporate_foresight (Дата звернення: 18.03.2020).

УДК 334.021

Долик Катерина

студентка групи ППм-51

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

м. Тернопіль, Україна

Науковий керівник: Маркович Ірина

кандидат економічних наук, доцент

доцент кафедри економік та фінансів

м. Тернопіль, Україна

KaterynaDolyk

student of group PPM-51

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

Scientific supervisor: Iryna Markovych

Ph. D. (Economics)

Associate Professor at the Department of Economic and Finance

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

Ternopil, Ukraine

ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА РЕГІОНУ ЯК ЧИННИК КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

ECONOMIC SECURITY OF THE REGION AS A FACTOR OF COMPETITIVENESS OF ENTERPRISES

У ринкових умовах господарювання підприємство, як відкрита система, функціонує у досить конкурентному зовнішньому середовищі, яке характеризується нестабільністю та постійною динамікою. Це середовище дає настанови щодо швидкого адаптування до нових умов, потребує знань законів розвитку і пошуку шляхів виживання в ринковій економіці, враховуючи чинники невизначеності та нестійкості економічного середовища.

Успіх реалізації намічених структурних зрушень в соціально-економічному середовищі держави напряму залежить від об'єктивних тенденцій розвитку регіонів. Делегування багатьох управлінських та аналітичних функцій, надання розширених

можливостей щодо стимулювання та регулювання економічних відносин накладає нові зобов'язання на регіональну політику, особливо в частині забезпечення економічної безпеки.

Політика забезпечення економічної безпеки в регіональному контексті має свою специфіку. Історично Україна успадкувала систему, яка тяжіє до централізованого управління та регулювання економічними процесами в регіоні. Однак на даному етапі розвитку, коли мають місце серйозні структурні зрушення в економічній, технологічній, ресурсній, інформаційній, інфраструктурній, демографічній та інших сферах виникає потреба реформування механізмів формування основ безпеки.

Проблемам економічної безпеки присвячені праці таких вітчизняних науковців, як: А. Градов, Н. Капустін, Д. Ковальов В. Мунтіян, Т. Сухорукова, О. Полушкін, О. Судакова та інших, в яких увага більш зосереджена на глобальному, міжнародному, національному рівнях економічної безпеки. Результати досліджень проблем управління економічної безпеки окремих регіонів знайшли відображення в роботах Н. Гук, К. Єфремова, В. Пономаренка, В. Ткаченко та багатьох ін.

Слід враховувати, що Ковальов Д., Сухорукова Т. та Градов А. розглядають конкурентоспроможність як прямий наслідок міцної економічної безпеки підприємства, яка є одним з вагомих чинників стійкої ринкової позиції підприємства – дозволяє її утримувати протягом певного часу.

Поняття «економічна безпека регіону» це – це здатність регіональної економіки функціонувати в режимі розширеного відтворення, тобто стійкого економічного зростання, максимально забезпечувати прийнятні умови життя та розвитку особистості для більшості населення.

Економічну безпеку також можна визначити як стан економічної системи, який характеризується належним розвитком економічних, організаційних, соціальних та правових відносин, що забезпечує ефективне та результативне використання всіх доступних ресурсів, при якому гарантується стабільність функціонування та розвиток.

Складовими економічної безпеки на регіональному рівні є:

- фінансова, що характеризується стійкістю фінансової та регіональної бюджетної системи, здатністю забезпечити соціально-економічну стабільність і розвиток регіону;

- реструктуризація регіонального ринку праці – галузевою регіональною спеціалізацією, зміною потреби у фахівцях відповідної кваліфікації, рівнем безробіття, системою завдань і функцій, що реалізуються спеціалістами;

- виробнича, яка характеризується наявністю ресурсної бази, умовами, що забезпечують інтеграційні процеси, сформованістю системи відтворення з урахування спеціалізації регіону;

- екологічна – її порушення проявляються в перевищенні допустимих норм забруднення довкілля, у великих витратах на ліквідацію наслідків техногенних катастроф.

Економічна безпека регіону традиційно розглядається в рамках економічної безпеки держави. Справді, якщо розглядати економічну систему регіону, як складову державної економічної системи, то можна дійти до висновку, що інтеграція в загальну структуру досягається шляхом узгоджених дій органів державної влади, створенням єдиного економічного та правового простору.

Можливості регіону забезпечувати економічну безпеку реалізуються через створення дієвої регіональної політики, в основі якої лежить ґрунтовний аналіз доступного ресурсного потенціалу території. Ефективність регіональної політики залежатиме від адекватної оцінки рівня ресурсного забезпечення і існуючого механізму управління наявним ресурсним потенціалом, як основного чинника соціально-економічного розвитку регіону.

На сьогоднішній день, до основних загроз, актуальних для усіх областей України можна віднести: зниження рівня життя, безробіття та зубожіння населення; негативні демографічні зміни; відсталість технологічної бази; високу енергоємність; високу собівартість виробництва; високий рівень залежності економіки від імпорتنих енергоносіїв.

Підсумувавши вище сказане, слід зазначити, що конкурентоспроможність підприємства є основою забезпечення економічної безпеки і є запорукою її міцного формування, що дозволяє підприємству утримувати стійкі позиції на ринку. Також слід розуміти, що забезпечення економічної безпеки залежить від забезпечення кожної зі складових, основною з яких є фінансова. Не менш важливим є той факт, що найповніше проблема взаємозв'язку зазначених понять розкривається через використання сучасних методів управління, а саме процесного підходу на підприємстві. Та, незважаючи на це, нерозкритим залишається питання оцінки рівня економічної безпеки підприємства в контексті його конкурентоспроможності, яке буде направлено на подальший розгляд і дослідження.

Перелік використаних джерел:

1.Кобилатова М.Ф. Регіональні пріоритети підвищення економічної безпеки в умовах глобалізації: дис.канд.економ.наук: 08.00.05/ Кобилатова Марина Федорівна.– Ставрополь.– 2013.–205с.

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 липня 2006 р. №1001. Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2015 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1001-2006-%D0%BF>

3. Судакова О. І. Формування системи управління економічною безпекою підприємництва / О. І. Судакова // Економіка: проблеми теорії та практики : зб. наук. праць. – в 9-ох т. – Том VIII. – Дніпропетровськ : ДНУ. – 2012. – Вип. 231. – С. 1652-1661.

4. Оцінювання конкурентоспроможності регіонів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.competitiveukraine.org/upload/reports/rozdil5_ukr.pdf

5. Мунтіян В. І. Економічна безпека України. / В. І. Мунтіян – К., 1999. – 462 с.

УДК 631.15

Домбровська Олена

кандидат економічних наук, доцент

доцент кафедри управління земельними ресурсами та кадастру
Харківський національний аграрний університет ім. В.В. Докучаєва
м. Харків, Україна

Погойда Владислав

старший викладач кафедри управління земельними ресурсами та кадастру
Харківський національний аграрний університет ім. В.В. Докучаєва
м. Харків, Україна

Olena Dombrovska

PhD (Economics), Docent

Associate Professor at the Department of Land Resources Management and Cadastre
Kharkiv National Agrarian University named after V.V. Dokuchayev
Kharkiv, Ukraine

Vladislav Pogoida

Senior Lecturer at the Department of Land Resources Management and Cadastre
Kharkiv National Agrarian University named after V.V. Dokuchayev
Kharkiv, Ukraine

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ МІСТ МАЙБУТНЬОГО В УКРАЇНІ TENDENCIES FOR THE DEVELOPMENT OF TOWN CITY IN UKRAINE

Протягом останніх 35 років під егідою ООН відбулася низка конференцій та самітів, присвячених глобальним проблемам суспільства. Результатом роботи конференцій та самітів